

огнь за да ся изсуши, и говорише: Домувладыка-та или слуги-те му ще ми опростятъ за това мое дерзновеніе и явно е че скоро ще си дойдатъ тука. Онъ ожидава много, но не виде да дойде никой, и понеже вече не можеше да терпи отъ гладъ, взе една птица, и треперяше като я изяде на двѣ хапки, пи и нѣкои наши вино, и пріавъ дерзость излѣзе изъ Сала-та, и обходи разни страны на тая Палата, кои бѣху великолѣпно украшени. Наконецъ найде една стая въ коя бѣ приготвена една добра каріола (одръ), и понеже бѣ преминала полоноицъ-та, рѣшился да затвори врата-та и да си лѣгне. Сбудися на девятый часъ послѣдняго дня, и ся удиви като найде вмѣсто своя-та дреха една друга великолѣпна. Воистинну, рече въ себе си, тая Палата може да е нѣкоя Орисница, коя ся умилистави на мое-то окаянно состояніе. Погледна изъ прозореца, и не видѣ вече снѣгъ, но разны цвѣтове, що-то веселяха негово-то зрѣніе. онъ влѣзе паки въ онаа Сала гдѣ бѣ вечерялъ, и отъ горѣ на една мала трапеза видѣ една чаша сосъ ціколатъ. Благодаримъ ти Госпожа Орисница, рече съ высокій гласъ, по-